

DODATEK DO N° 33.

Dnia 10 grudnia 1838.

« W dniu 25 Listopada 1838, zszedł z tego świata Stanisław Żarski podpółkownik, organizator, dowódca strzelców celnych Wtwa Sandomirskiego, kawaler krzyża wojskowego polskiego i legji honorowej. Ojczyzna straciła prawego syna, Emigracja członka przenoszącego tulactwo nad jęczenie pod żelazną ręką wroga polski — W dniu 27 b. m. i r. zwłoki jego odprowadzone zostały ze wsi Vineuil pod Chantilly (Dept. Oise) do kościoła parafjalnego wsi St. Firmin. Rodacy nieśli martwe reszty brata; całunu dotykali się tak polacy jak francuzi. Zgromadzenie osób było jak na wsł dosyć liczne: gwardya narodowa robiła honory temu, który jeszcze pod chorągwią Rpltej Francuzkiej walczył, dobosze zwiastowali żałobny konwój. Po odprowadzonym nabożeństwie przemówił nad grobem szanowny Kazimirz Małachowski generał, w języku francuzkim, jako dawny towarzysz broni jeszcze od legijonów. Następnie francuz Pan Derville były Prefekt z Besançon oficer legji honorowej w imieniu obywatelj gminy Vineuil. Zakończył obchód Walenty Zwierkowski deputowany Warszawy, mową polską do rodaków. Krótki rys życia jego skreślić, uważamy za powinność; niechaj przynajmniej pozostali na rodzinnj ziemi bracia i emigranci wiedzą jakiego stracili obywatela — Żarski Stanisław urodzony we wsi Kwaśninów w Wtwie krakowskiem, pod Olkuszem, w młodym wieku walczył w legijonach, los go zapędził i do Hiszpanji, był niewolnikiem Angielskim na pokładach zgniłych okrętów, powrócił do kraju, za za Kstwa Warszawskiego wszystkie od 1806 do 1812 odbył kampanije, ranny ciężko nad Berezyną umieszczony został w korpusie inwalidów i weteranów, a w 1831 kaleka, a jeszcze broń nosił

dla gromienia nieprzyjaciół ojczyzny. Tułacz więc chory jak chodzący, lat parę przed śmiercią w łóżku leżąc, miał tę jedyną pociechę, że przywiązana żona i siostra, były towarzyszkami niedoli, opiekunkami schorzonego.

Pozostali przyjaciele umyślili kamień grobowy w miejscu jego wiecznego spoczynku położyć, aby pamięć została że i w tem zaciszu polskie rozrzucone kości butwieją. Oby i inni niezapominali kłaść podobnych pomników; potomność będzie miała odświeżanie w pamięci że polak z francuzem wspólnie za wolność walczył. »

Chantilly 28 Listopada 1838 roku.

Polacy Zakładu Chantilly i Vineuil.

— Dnia 26 z . m. odbył się pogrzeb zmarłego spółziomka nazwiskiem Alexander Bregier. Po odprawionem nabożeństwie w kościele St. Louis zwłoki jego odprowadzone zostały na cmentarz Père La Chaise.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

Mikołaj, przez postanowienie na dniu 25 Września r. b. wydane, nadał na dziedzictwo, z takimi prawami i użytkami z jakimi skarb posiada :

1. Prezydującemu w Audytoryacie Jeneralnym Jeneralowi piechoty Księciu Szachowskiemu, dobra Nowogród, położone w Gubernii Augustowskiej, obwodzie Łomżyńskim, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami do wysokości czystego rocznego dochodu złp. 20,000.

2. Adjutantowi główno-komenderującego czynną armią, pułkownikowi lejbgwardyi 2 brygady artyleryi Uszaków 5temu dobra Wola Libartowska, położone w Gubernii krakowskiej, obwodzie Ołańskim.

3. Adjutantowi główno-komenderującego czynną armią, pułkownikowi lejbgwardyi 1ej brygady artyleryi Księciu Galicyn 4mu, dobra Kurowo, położone w Gubernii Mazowieckiej, obwodzie Kujawskim, ekonomii Kowal.

4. Dyrygującemu wydziałem dyplomatycznym kancelaryi głównie komenderującego czynną armią Rady Kollegialnemu *Hilferding*, dobra *Przytuły*, położone w gubernii augustowskiej, obwodzie łomżyńskim, Ekonomii Wizna.

5. Zostającemu do szczególnych poleceń przy namiestniku w królestwie polskim, radcy kollegialnemu Kiaszewicz, dobra Obelia, położone w gubernii Augustowskiej, obwodzie Sejmińskim.

6. Zostającemu do szczególnych poleceń przy Namiestniku królestwa, radcy dworu Oczkin, dobra Błonie, położone w gubernii Mazowieckiej obwodzie Łęczyckim, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależnościami do wysokości czystego rocznego dochodu, każdemu z nich zlp. 5,000.

NOWE DZIEŁA.

De ossibus fractis tractatus in discentium usum auctore J. Korzeniewski, adjectis XXI tabulis in 8. Vilnæ. 1838

Desmurgia seu chirurgiæ pars de variis adminiculis deligatoriis, Josepho Korzeniewski med. doct. etc vol. 1 adjectis XI tabulis in 8. Vilnæ 1838.

— O nowej literaturze francuzkiej nazwanój literaturą szaloną (la littérature extravagante) przez M. Grabowskiego in 8. Wilno 1838.

— Ostatnie chwile Marii Stuart z rękopismu owczesnego znajdującego się w bibliotece królewskiej w Paryżu na polski językprzełożyła L. S. in 32. Kraków 1838.

— Polskie jedwabnictwo czyli na doświadczeniach oparte sposoby hodowania drzew morwowych i jedwabników w kraju Król. Pols. dla użytku mieszkańców miejskich i ludu wiejskiego, z 12 rycinami, przez Józefa z Gołąbków Jezierskiego. in 12. Wilno 1838.

— Do numeru dzisiejszego dołączamy *Zdanie Sprawy z Funduszów Szwajcarskich*, przez posła Nakwaskiego.

(Od wiersza z liter 56 centimów 25).

— Z powodu zaprzeczenia zrobionego memu oświadczeniu w piśmie *Młoda Polska*, przez odbijacza rycin francuza nazwiskiem Leclère, co do zapoznania go przed sąd policji powracając, widzę się zmuszonym powtórzyć: iż zanieśłem przed prokuratora królewskiego w Paryżu *skargę o diffamację* na wydawców pisma pod tytułem *Polak i na francuza nazwiskiem Leclère*, współnika przestępstwa, kaucją złożyłem, i postawiłem się jako *strona cywilna*. Trochę cierpliwości a wszystko wyjdzie na jaw, sprawa w tej chwili jest przed sędzią instrukcyjnym.

Obok tego donoszę Szanownym rodakom iż Walery Walicki, autor listu do wydawców Polaka, listu, (którego powody publiczność oceni), skazany został, *par corps* przez trybunał handlowy na zapłacenie bankierowi J. Porry summy 2,250 franków wynikłej z trzech biletów po 750 każdy; wydanych i *nieoptaconych* na terminie właścicielowi Polski Malowniczej, a indossonowanych przez tegoż na rzecz pomienionego bankiera.

2. Ze pełnomocnik kommissji funduszów zapozywany przed trybunał cywilny niestawił się przed sądem i skazany został *zaocznie* na usunięcie wszelkich zawad dalszej publikacji Polski Malowniczej, zwrot wszelkich pieniędzy nieprawnie pościąganych od korespondentów antreprzyzy i zapłacenie *tynczasowo* 500 franków *de dommages et intérêts*. Zrobiłem panu Szanieckiemu propozycją do układu z wierzycielami antreprzyzy i mam nadzieję że się rzecz zgodnie ukończy. W każdym razie publikacij dzieła bynajmniej to nie zatrzyma.

Nakoniec co do potwarzy, których ja osobiście jestem przedmiotem jak tylko zapadnie wyrok na tych co mię diffamują, zawiadomić o nim szanownych rodaków nie zaniecham.

H. E. Choński.

p. p. Dyrektor Polski Malowniczej.